

ringsregler for at sikre mod Faren for urigtige Domfældelser mod de 3 juridiske Dommere Stemmer, svarende til de i Nævningesager gældende Regler i Lovens §§ 904 og 905. Dette sidste Moment gør sig ligeledes gældende, hvis Domsmandenes Antal sættes til 4.

Udvalget er herefter enedes om at foreslaa Landsretten sammensat af 3 Landsdommere og 3 Domsmand, jfr. Forslag ad § 6. Denne Sammensætning giver for det første en mindre — men dog formentlig tilstrækkelig fyldigt sammensat — Ret og medfører derfor mindre Udgifter. Den kræver dernæst ingen særlige Voteringsregler, udover den ene, at Formandens Stemme ikke, saaledes som det ellers er Reglen, her kan gøre Udslaget i Tilfælde af Stemmelighed, men at i dette Tilfælde det for Tiltalte gunstigste Resultat maa indtræde, jfr. Forslag ad § 216. Og den skaber endelig — paa en vis Maade svarende til, hvad der gælder i Nævningesager — en dobbelt Garanti for Tiltalte, idet han paa Grund af Ligevægten mellem Rettens juridiske og læge Element ikke kan domfældes ved Stemmerne alene fra det ene af disse. Til Domfældelse vil udkræves mindst 4 Stemmer, altsaa mindst $\frac{2}{3}$ Stemmers Flertal.

Med Hensyn til Voteringen i Domsmandsretter — saavel 1ste som 2den Instans — henvises iøvrigt til Forslaget ad § 214, gaaende ud paa, at Domsmandene stemmer først og efter Alder og derefter de juridiske Dommere, af hvilke Formanden stemmer sidst, samt til Forslaget ad § 216, hvorefter alle Rettens Medlemmer, baade juridiske og læge, skal være til Stede, ikke blot naar Domsresultatet fastslaas, men ogsaa naar Dommens Affattelse vedtages.

C. Med Hensyn til *Retsmøders Afholdelse* i Domsmandssager foreslaas det, at der ikke ved Underretterne fastsættes særskilte Ting til Behandling af disse Sager, men at Dommeren ligesom nu berammer Sagerne til Behandling, naar det skønnes hensigtsmæssigt, saaledes at Varetægtsfængsling ikke forlænges unødigt.

Heller ikke for Landsretternes Vedkommende foreslaas saadanne særlige „Domsmandsting“ svarende til Nævningetingene, jfr. Lovens § 23. Derimod maa det af praktiske Grunde anses nødvendigt at lade Domsmandssagerne foretage paa de samme Tingsteder som Nævningesager, jfr. Forslag ad § 11, og man gaar derfor ud fra, at Landsretternes Domsmandssager faktisk hyppigt vil kunne behandles i Forbindelse med Nævningetingene.

D. Om *Betingelserne for at være Domsmand, Udelukkelsesgrunde og Fritagelsesgrunde* foreslaas fastsat de samme Regler, som gælder for Nævninger, jfr. Forslag ad §§ 69—71.

Udtagelse af Domsmand foreslaas ordnet paa lignende Maade som Udtagelsen af Nævninger, og Reglerne om Domsmands og Nævningers Udtagelse er derfor i det Omfang, hvori det er muligt, sammenarbejdet. I Forbindelse hermed forelaas tillige en Forenkling af Reglerne om Nævningers Udtagelse. For disse Forslag gøres der nærmere Rede nedenfor under V.

E. Med Hensyn til *Domsmandenes Virksomhed i den enkelte Sag* bemærkes, at Forundersøgelsen, ligesom i Norge og Tyskland, og svarende til, hvad der gælder hos os i Nævningesager, ikke skal ske under Domsmands Medvirken, men paa den anden Side indskrænkes Forundersøgelsen af Hensyn til Bevisumiddelbarheden til et lignende Omfang som foreskrevet i Nævningesager, jfr. Forslag ad § 818. Under Domsforhandlingen og Paakendelsen virker Domsmandene med samme Beføjelser som Dommere og deltager saaledes ogsaa i Vedtagelsen af de under Domsforhandlingen forefaldende Afgørelser, der efter de nugældende Regler træffes af hele Retten og ikke af Formanden alene, jfr. Forslag ad § 98 c, 3die Stykke.

Ad II. *Fordeelingen af Straffesager mellem Landsret og Underret* (Forslag ad §§ 687, 688 og 794 og — af væsentlig formel Art — ad §§ 219, 689—691, 705, 732, 737,